DOMSTOLENS DOM (Anden Afdeling)

15. september 2005 *

I de forenede sager C-281/03 og C-282/03,

angående anmodninger om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 234 EF, indgivet af College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederlandene) ved afgørelser af 26. juni 2003, indgået til Domstolen den 30. juni 2003 i sagen:

Cindu Chemicals BV (sag C-281/03),

Rütgers VFT AG,

Touwen & Co. BV,

Pearl Paint Holland BV,

Elf Atochem Nederland BV,

* Processprog: nederlandsk.

Zijlstra & Co. Verf BV,

Chemische Producten Struyk & Co. BV,

Van Swaay Schijndel BV,

Houtbereiding G. Rozendaal BV,

Arch Timber Protection BV (sag C-282/03)

mod

College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen,

procesdeltager:

Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal,

har

DOMSTOLEN (Anden Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, C.W.A. Timmermans, og dommerne R. Silva de Lapuerta, J. Makarczyk, P. Kūris og G. Arestis (refererende dommer),

generaladvokat: F.G. Jacobs
justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 27. januar 2005,

efter at der er afgivet indlæg af:

— Cindu Chemicals BV m.fl. ved advocaat N.S.J. Koeman

— Arch Timber Protection BV ved advocaten J.P.L. van Marissing og N.G. Engering

— College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen ved advocaat R.J.M. van den Tweel

— Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal ved advocaat F.F. Scheffer

— den nederlandske regering ved H.G. Sevenster og J.G.M. van Bakel, som befuldmægtigede

— den danske regering ved J. Molde, som befuldmægtiget

— Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber ved F. Simonetti og M. van Beek, som befuldmægtigede,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse den 17. marts 2005,

afsagt følgende

Dom

1 Anmodningerne om præjudiciel afgørelse vedrører fortolkningen af Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater (EFT L 262, s. 201), som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994 (EFT L 365, s. 1).

2 Disse anmodninger er blevet indgivet under sager anlagt dels af Cindu Chemicals BV, Rütgers VFT AG, Touwen & Co. BV, Pearl Paint Holland BV, Elf Atochem Nederland BV, Zijlstra & Co. Verf BV, Chemische Producten Struyk & Co. BV, Van Swaay Schijndel BV, Houtbereiding G. Rozendaal BV, dels af Arch Timber Protection BV mod College voor de toelating van bestrijdingsmiddelen (Rådet for Godkendelse af Bekæmpelsesmidler, herefter »CTB«) vedrørende afgørelser om godkendelse af markedsføring og anvendelse af farlige stoffer.

Retsforskrifter

Fællesskabsbestemmelser

Direktiv 76/769

3 Direktiv 76/769, som er vedtaget med hjemmel i EØF-traktatens artikel 100 (senere EF-traktatens artikel 100, nu artikel 94 EF), fastsætter regler, der begrænser markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater. I henhold til første til femte betragtning til direktivet forfølger det flere formål, nemlig at beskytte befolkningen og især de personer, som bruger disse stoffer, at beskytte miljøet og menneskets livskvalitet og at fjerne hindringer for samhandelen, der er en følge af eksisterende nationale lovgivninger, som — idet de er forskellige hvad angår vilkårene for markedsføring og anvendelse af stofferne — har direkte indvirkning på det indre markeds oprettelse og funktion.

4 Det bestemmes i direktivets artikel 1, at med forbehold af anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser inden for området gælder direktivet for begrænsning af markedsføring og anvendelse af de i bilag I anførte farlige stoffer og præparater. Direktivets artikel 2 bestemmer, at »[m]edlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er angivet i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri«.

5 Bilag I til direktiv 76/769 opregner de farlige stoffer og præparater samt begrænsningerne af markedsføring og anvendelse heraf. Dette bilag er blevet ændret flere gange, navnlig for at tilføje yderligere farlige stoffer og præparater.

6 Rådets direktiv 89/677/EØF af 21. december 1989 om ottende ændring af direktiv 76/769/EØF (EFT L 398, s. 19) har i nævnte bilag I indsat punkt 20, arsenforbindelser. Disse forbindelser kan ikke i henhold til dette punkt 20, stk. 1, litra b), tillades som stoffer og bestanddele af præparater bestemt til træbeskyttelse. Opløsninger af uorganiske salte af typen CCA (kobber-chrom-arsen) anvendt i industrianlæg, som anvender vakuum eller tryk ved imprægnering af træ, omfattes imidlertid ikke af dette forbud. Endvidere kan medlemsstaterne på deres eget område tillade anvendelse af præparater af DFA (dinitrophenol flourid- arsen) til en situgenimprægnering af allerede opstillede træmaster til luftledninger. Sådanne præparater skal benyttes af fagkyndige, der anvender vakuum eller tryk. Om samme forbindelser præciseres det endelig i nævnte punkt 20, stk. 2: »ikke tilladt som stoffer og bestanddel af præparater bestemt til behandling af industrivand, uanset dettes anvendelse«.

7 Direktiv 94/60 har til bilag I til direktiv 76/769 tilføjet punkt 32, stoffer og præparater med indhold af creosot, creosotolie og stenkulstjæredestillat. Dette bilags punkt 32.1 bestemmer, at disse stoffer ikke må anvendes til træbeskyttelse, hvis de

indeholder en koncentration af benzo-a-pyren på over 0,005 masseprocent eller koncentration af vandekstraherbar tjæresyre på over 3 masseprocent. Endvidere må træ behandlet hermed ikke markedsføres. Uanset dette kan disse stoffer i henhold til punkt 32.1, nr. i), anvendes til træbeskyttelse i industriprocesser, hvis de indeholder en koncentration af benzo-a-pyren og en koncentration af vandekstraherbar tjæresyre på mindre end de førnævnte masseprocentsværdier. Ifølge punkt 32.1, nr. ii), må træ behandlet som nævnt under punkt 32.1, nr. i), som markedsføres for første gang, kun anvendes til erhvervsmæssig og industriel brug som eksempelvis i jernbanesektoren.

Direktiv 98/8/EF

8 Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/8/EF af 16. februar 1998 om markedsføring af biocidholdige produkter (EFT L 123, s. 1) tilsigter dels at opstille rammebestemmelser om godkendelse og markedsføring med henblik på anvendelse af biocidholdige produkter i medlemsstaterne, dels på fællesskabsplan at opstille en positivliste over aktive stoffer, der kan bruges i biocidholdige produkter.

9 I 26. betragtning til direktiv 98/8 er det præciseret, at »dette direktiv, og navnlig vurderingsprogrammet, [...] først [vil] være gennemført fuldstændigt efter en årrække, og direktiv 76/769/EØF danner grundlag for supplering af positivlisten gennem begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse aktive stoffer og produkter eller grupper af produkter«.

10 Artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 98/8 definerer »[b]iocidholdige produkter« i direktivets forstand som »[a]ktive stoffer og præparater, som indeholder et eller flere aktive stoffer i den form, hvori de overdrages til brugeren, og som er bestemt til at kunne ødelægge, hindre, uskadeliggøre, hindre virkningen af eller på anden vis bekæmpe virkningen af skadegørere kemisk eller biologisk«. Denne bestemmelse fastslår desuden, at en udtømmende liste over 23 produkttyper med et sæt vejledende beskrivelser for hver produkttype findes i direktivets bilag V.

11 Artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 98/8 bestemmer, at medlemsstaterne kun godkender et biocidholdigt produkt, såfremt »det (de) aktive stof(fer), det indeholder, er opført på listen i bilag I eller I A, og kravene deri er opfyldt«.

12 Direktivets artikel 16, stk. 1, indfører en overgangsordning og har følgende ordlyd:

»Uanset artikel 3, stk. 1, artikel 5, stk. 1, samt artikel 8, stk. 2 og 4, og med forbehold af stk. 2 og 3, kan en medlemsstat i et tidsrum af ti år fra [den 14. maj 2000] fortsat anvende sin gældende ordning eller praksis for markedsføring af biocidholdige produkter. Den kan især i henhold til sine nationale regler tillade markedsføring på sit område af et biocidholdigt produkt indeholdende aktive stoffer, som ikke er opført i bilag I eller I A ud for den pågældende produkttype. Sådanne aktive stoffer skal [den 14. maj 2000] være på markedet som aktive stoffer i et biocidholdigt produkt til andre formål end dem, der er nævnt i artikel 2, stk. 2, litra c) og d).«

De nationale bestemmelser

13 I den nederlandske lov om bekæmpelsesmidler af 1962 (Bestrijdingsmiddelenwet 1962, Stbl. 1962, nr. 288, herefter »loven af 1962«) er der fastsat en ordning om godkendelse af markedsføring og anvendelse af bekæmpelsesmidler. Ved lovens artikel 1b oprettes CTB, som er et selvstændigt administrativt organ, der i henhold til denne lov har til opgave at behandle ansøgninger om godkendelse af bekæmpelsesmidler og eventuelt fastsætte, hvor lang tid godkendelserne skal være gyldige.

14 Ifølge artikel 2 i loven af 1962 er det forbudt at sælge, være i besiddelse af, lagerføre eller anvende et bekæmpelsesmiddel på Kongeriget Nederlandenes område, hvis ikke det fremgår, at det er godkendt i henhold til denne lov. Lovens artikel 3 præciserer, at et bekæmpelsesmiddel kun er godkendt, hvis det opfylder de detaljerede vilkår i samme artikel og i lovens artikel 3a.

15 I henhold til artikel 4 i loven af 1962 skal en ansøgning om godkendelse eller forlængelse af godkendelse af et bekæmpelsesmiddel opfylde visse formelle krav, som i det væsentlige er angivet i bekendtgørelse af 1995 om godkendelse af bekæmpelsesmidler (Regeling toelating bestrijdingsmiddelen 1995, Stcrt. 1995, nr. 41), og denne ansøgning behandles kun, hvis der foreligger komplette sagsakter i henhold til og med støtte i de i denne lov fastsatte kriterier.

16 Med hjemmel i artikel 7 i loven af 1962 træffer CTB afgørelse om at tilbagekalde en godkendelse, som er omfattet af denne lovs artikel 4, navnlig når den ikke eller ikke længere opfylder vilkårene i, eller støtter ret på, lovens artikel 3 og 3a. Ifølge samme lovs artikel 8 kan de berørte parter imidlertid indbringe en klage over en sådan afgørelse for College van Beroep voor het bedrijfsleven.

17 Endelig kræves det ifølge dekret om krav til miljøgodkendelse af bekæmpelsesmidler til ikke-landbrugsmæssige formål (Besluit milieutoelatingseisen niet-landbouwbestrijdingsmiddelen, Stbl. 1998, nr. 499), som vedtaget med hjemmel i artikel 3a i loven af 1962, at de aktive stoffer i et biocidholdigt produkt underkastes en risikovurdering for at fastsætte de nødvendige miljøbeskyttelsesforanstaltninger.

Tvisterne i hovedsagerne og det præjudicielle spørgsmål

18 Tvisten i den hovedsag, der har givet anledning til sag C-281/03, vedrører biocidholdige produkter, nemlig bekæmpelsesmidler til ikke-landbrugsmæssige formål indeholdende stenkulstjæredestillat (karbolinæum og creosotolie) som aktivt stof, der anvendes som træbeskyttelsesmiddel. Stenkulstjæredestillatet er nævnt i bilag I, punkt 32, i direktiv 76/769, som ændret ved direktiv 94/60 (herefter »direktiv 76/769«).

19 I februar 1996 underrettede CTB sagsøgerne i hovedsagerne, som var indehavere af godkendelser for bekæmpelsesmidler indeholdende stenkulstjæredestillat, om, at det agtede dels at lade de udstedte godkendelser af træbeskyttelsesmidler udløbe tre år senere i de tilfælde, hvor det behandlede træ kunne komme i direkte kontakt med vand (navnlig grundvandet), dels at forlænge den udstedte godkendelse for de øvrige tørre anvendelser med fem år på betingelse af, at indehaverne af disse godkendelser gav nærmere oplysninger til CTB. Herefter ansøgte sagsøgerne i hovedsagen CTB om forlængelse af visse godkendelser, som udløb.

20 Den 1. oktober 1999 besluttede CTB at forlænge godkendelserne for tørre anvendelser af træbeskyttelsesmidler baseret på karbolinæum og creosotolie indtil den 1. juli 2001.

21 I løbet af 2000 meddelte CTB sagsøgerne i hovedsagen, dels at det burde tilstræbes at tilpasse vurderingen af disse produkter til den, der finder sted på fællesskabsplan inden for rammerne af direktiv 98/8, dels at de pågældende virksomheder med henblik på at opnå forlængelse af godkendelserne for disse stoffer ud over den 1. juli 2001 skulle fremsende de komplette sagsakter indeholdende de nærmere oplysninger om disse produkters virkning på miljøet og menneskers helbred, samt de risici, som brugerne af disse stoffer pådrager sig.

22 Den 27. juli 2001 besluttede CTB med tilbagevirkende kraft fra 1. juli samme år at forlænge de udstedte godkendelser for bekæmpelsesmidler baseret på stenkulstjæredestillat indtil den 1. november 2001.

23 I henhold til loven af 1962 traf CTB den 25. oktober 2001 afgørelser om at stille ansøgningerne om forlængelse af godkendelser for visse træbeskyttelsesmidler baseret på karbolinæum og creosotolie i bero med den begrundelse, at de tilhørende sagsakter var ufuldstændige. Ved skrivelse af 9. november 2001 anfægtede sagsøgerne i hovedsagen disse afgørelser for CTB, idet de principalt gjorde gældende, at ansøgningsproceduren for forlængelse af godkendelser som fastsat ved denne lov er i strid med direktiv 76/769.

24 Ved afgørelse af 28. juni 2002 afviste CTB klagerne, som de pågældende sagsøgere i hovedsagen havde indbragt over CTB's afgørelser af 25. oktober 2001. Den 7. august 2002 anlagde sagsøgerne søgsmål til prøvelse af dette afslag ved College van Beroep voor het bedrijfsleven, som nu har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål.

25 Tvisten, der ligger til grund for hovedsagen i sag C-282/03, vedrører et biocidholdigt produkt, som anvendes i træbeskyttelse, benævnt »Superwolmanzout-CO« indeholdende CCA-forbindelser, for hvilke CTB udstedte en godkendelse, som var gyldig frem til den 1. juni 2005, til Arch Timber Protection BV. Disse forbindelser er nævnt i bilag I, punkt 20, til direktiv 76/769.

26 Ved afgørelser af 31. august og 14. september 2001 og med hjemmel i artikel 7 i loven af 1962 trak CTB med virkning fra den 14. marts 2002 den til dette selskab udstedte godkendelse for Superwolmanzout-CO tilbage og afslog den af dette selskab i 1997 indsendte ansøgning om forlængelse af godkendelsen for dette produkt. Ved skrivelse af 11. oktober 2001 anfægtede selskabet disse afgørelser for CTB.

27 Den 2. august 2002 kendte CTB de af Arch Timber Protection BV rejste indsigelser mod afgørelserne af 31. august og 14. september 2001 for ubegrundede. Den 6. august 2002 anlagde selskabet søgsmål til prøvelse af denne afgørelse om afvisning ved College van Beroep voor het bedrijfsleven, som nu har forelagt Domstolen et præjudicielt spørgsmål.

28 I de to hovedsager har sagsøgerne gjort gældende, at direktiv 76/769 — idet de omhandlede produkter opfylder vilkårene for markedsføring og anvendelse som fastsat i dette direktiv — giver dem ret til at få en godkendelse for disse produkter. Ifølge den forelæggende ret rejses med denne argumentation spørgsmålet om, hvorvidt dette direktiv fastsætter udtømmende bestemmelser for de stoffer, det omfatter, eller om det omvendt giver medlemsstaterne mulighed for på nationalt plan at fastsætte yderligere vilkår på området, sådan som dem, der er fastsat ved loven af 1962.

29 Da College van Beroep voor het bedrijfsleven er af den opfattelse, at svaret på spørgsmålet om, hvorvidt medlemsstaterne for markedsføring og anvendelse af de i bilag I til direktiv 76/769 nævnte stoffer kan opstille krav ud over de i dette direktiv fastsatte, ikke klart følger af direktivet, har det i hver enkelt sag besluttet at udsætte sagen og at forelægge Domstolen følgende præjudicielle spørgsmål:

»Tillader [direktiv 76/769], at en medlemsstat fastsætter yderligere vilkår for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet?«

30 Ved kendelse afsagt af Domstolens præsident den 28. august 2003 er sagerne C-281/03 og C-282/03 blevet forenet med henblik på den skriftlige og mundtlige forhandling samt dommen.

Om det præjudicielle spørgsmål

31 Det er ubestridt, at de i hovedsagerne omhandlede biocidholdige produkter henhører under punkt 20 og 32 i bilag I til direktiv 76/769.

32 Imidlertid har CTB, Stichting Behoud Leefmilieu en Natuur Maas en Waal (Maas og Waal-fonden for Bevarelse af Miljø og Natur, herefter »fonden«) samt den nederlandske og den danske regering gjort gældende, at anvendelsen af de i hovedsagerne omhandlede biocidholdige produkter er reguleret af direktiv 98/8, som, idet det udgør en lex specialis, der har forrang for direktiv 76/769 — som den forelæggende domstol ønsker fortolket — i hvert fald giver medlemsstaterne mulighed for at fastlægge strengere krav for markedsføring og anvendelse af de pågældende produkter.

33 I det omfang direktiv 76/769 indeholder bestemmelser, der drejer sig om biocidholdige produkter som omhandlet i hovedsagen og svarer til definitionen i artikel 2, stk. 1, litra a), i direktiv 98/8, og for hvilke sidstnævnte direktiv i realiteten udgør særlige bestemmelser, påhviler det Domstolen indledningsvis at udtale sig om forbindelsen mellem disse to direktiver og navnlig at fastslå, hvilken indvirkning det andet af disse direktiver i den foreliggende sag ville kunne have på anvendelsen af det første.

34 I denne forbindelse skal det påpeges, at artikel 5, stk. 1, litra a), i direktiv 98/8 bestemmer, at medlemsstaterne kun godkender et biocidholdigt produkt, såfremt det (de) aktive stof(fer), det indeholder, er opført på listen i bilag I eller I A til dette direktiv, og kravene deri er opfyldt.6

35 Som generaladvokaten har anført i punkt 62 i forslaget til afgørelse, ligger det fast, at bilag I og I A til direktiv 98/8 endnu ikke var vedtaget på datoerne for de faktiske omstændigheder. Følgelig kunne medlemsstaterne ikke på nogen måde regulere godkendelsen af de pågældende biocidholdige produkter med hjemmel i dette direktiv, eftersom den harmonisering, der var fastsat heri, endnu ikke var gennemført fuldt ud på disse datoer (jf. i denne retning dom af 15.7.2004, sag C-443/02, Schreiber, Sml. I, s. 7275, præmis 20).

36 Uanset at artikel 16, stk. 1, i direktiv 98/8 fastsætter en overgangsperiode på ti år, hvorunder medlemsstaterne fortsat kan anvende deres gældende ordning for markedsføring af biocidholdige produkter, skal disse stater ikke desto mindre fortsat efterkomme fællesskabsrettens andre bestemmelser. I denne forbindelse fremgår det af 26. betragtning til dette direktiv, at direktiv 76/769 — i afventen på direktiv 98/8's fuldstændige gennemførelse, som forudses at ske efter en årrække — danner grundlag for supplering af positivlisten over aktive stoffer, som kan anvendes i

biocidholdige produkter gennem begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse af disse stoffer og af visse produkter. Desuden bestemmer artikel 1, stk. 3, litra a), i direktiv 98/8, at direktivet gælder »[m]ed forbehold af de relevante fællesskabsbestemmelser eller foranstaltninger, der er truffet i henhold til [direktiv 76/769]«.

37 Heraf følger, at hvis en medlemsstat under denne overgangsperiode ønsker at regulere markedsføringen eller anvendelsen af produkter henhørende under direktiv 76/769's anvendelsesområde, skal dens nationale bestemmelser være i overensstemmelse med dette direktiv.

38 I modsætning til det, CTB, fonden og den nederlandske og den danske regering har gjort gældende, følger det af ovenstående, at direktiv 98/8 ikke i det foreliggende tilfælde kan have indvirkning på anvendelsen af direktiv 76/769.

39 Som den forelæggende ret har anmodet om, skal den grad af harmonisering, som er gennemført ved direktiv 76/769, derfor vurderes med henblik på at fastslå, om dette direktiv tillader, at medlemsstaterne fastsætter yderligere nationale vilkår, såsom som de ved loven af 1962 fastsatte, for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet.

40 Ifølge fonden og den nederlandske og den danske regering tillader dette direktiv, som kun indebærer en minimumsharmonisering, medlemsstaterne at opstille yderligere krav.

41 I denne forbindelse bemærkes for det første, at direktiv 76/769 har hjemmel i EØF-traktatens artikel 100, og at de senere ændringer heraf, som er foretaget ved direktiv 89/677 og 94/60, hvorved punkt 20 og 32 vedrørende arsen, og creosot er blevet indsat i dets bilag I, har hjemmel i henholdsvis EØF-traktatens artikel 100 A (senere EF-traktatens artikel 100 A, efter ændring nu artikel 95 EF), og EF-traktatens artikel 100 A. Disse artikler tilsigter harmoniseringen af medlemsstaternes lovgivninger med henblik på det indre markeds oprettelse og funktion.

42 For det andet følger det af fjerde og femte betragtning til direktiv 76/769, at dette direktiv udgør en harmoniseringsforanstaltning, der tilsigter at fjerne hindringer for samhandel, som på grund af divergerende nationale lovgivninger på området har direkte indvirkning på det indre markeds oprettelse og funktion.

43 Det følger således af såvel direktivets retsgrundlag som af betragtningerne hertil, at direktivet har til formål at fjerne hindringer for samhandel med de i hovedsagen omhandlede stoffer på det indre marked.

44 Som generaladvokaten har anført i punkt 37 i forslaget til afgørelse, ville formålet med direktiv 76/769 ikke kunne realiseres, hvis medlemsstaterne frit kunne skærpe de deri fastlagte forpligtelser. Bestemmelserne i dette direktiv har en udtømmende karakter, og medlemsstaternes opretholdelse eller vedtagelse af andre foranstaltninger end de i direktivet fastsatte er uforenelige med dets formål (jf. i denne retning dom af 5.4.1979, sag 148/78, Ratti, Sml. s. 1629, præmis 25-27, og af 14.10.1987, sag 278/85, Kommissionen mod Danmark, Sml. s. 4069, præmis 22).

45 En sådan fortolkning af direktiv 76/769 finder i øvrigt støtte i direktivets artikel 2, der bestemmer, at »[m]edlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de farlige stoffer og præparater, der er angivet i bilaget, kun markedsføres eller anvendes under de vilkår, der er fastsat heri«. Det følger således af denne

artikels ordlyd, at når et stof eller et produkt er opført i bilaget til direktivet, er de eneste krav, medlemsstaterne kan underkaste deres markedsføring eller anvendelse, de krav, som er fastsat i dette bilag.

46 Ifølge artikel 1 vedrører direktiv 76/769 begrænsning af markedsføring og anvendelse af de farlige stoffer og præparater, det omhandler, »med forbehold af anvendelse af andre fællesskabsbestemmelser inden for området«. Så snart andre fællesskabsbestemmelser, der fastsætter specifikke krav om markedsføring af de nævnte stoffer og præparater, finder anvendelse, skal der følgelig tages hensyn til dem.

47 Hvad angår et direktiv med hjemmel i artikel 95 EF skal det endelig præciseres, at hvis en medlemsstat alligevel ønsker at opretholde eller indføre nationale bestemmelser, der afviger fra de i harmoniseringsdirektivet fastsatte, og som bl.a. vedrører miljøbeskyttelse, er der i medfør af denne artikels stk. 4 og 5 mulighed for at give Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber meddelelse om disse bestemmelser og om grundene til deres indførelse.

48 Som generaladvokaten har anført i punkt 76 i forslaget til afgørelse, har Kongeriget Nederlandene i to tilfælde anmodet Kommissionen om og fået tilladelse til i medfør af artikel 95 EF at træffe afgørelser om visse aspekter af dets lovgivning om creosot, som ikke har noget at gøre med de i hovedsagen omhandlede nationale bestemmelser.

49 Under disse omstændigheder skal det forelagte spørgsmål besvares med, at direktiv 76/769 skal fortolkes således, at det ikke tillader en medlemsstat at fastsætte andre vilkår end dem, direktivet fastsætter, for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet, medmindre anvendelsen af andre fællesskabsbestemmelser på området fastsætter specifikke vilkår for dette produkt.

Sagsomkostningerne

50 Da sagernes behandling i forhold til hovedsagernes parter udgør et led i de sager, der verserer for den forelæggende ret, tilkommer det denne at træffe afgørelse om sagsomkostningerne. Bortset fra nævnte parters udgifter kan de udgifter, som er afholdt i forbindelse med afgivelse af indlæg for Domstolen, ikke erstattes.

På grundlag af disse præmisser kender Domstolen (Anden Afdeling) for ret:

1) **Rådets direktiv 76/769/EØF af 27. juli 1976 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes administrativt eller ved lov fastsatte bestemmelser om begrænsning af markedsføring og anvendelse af visse farlige stoffer og præparater, som ændret ved Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 94/60/EF af 20. december 1994, skal fortolkes således, at det ikke tillader en medlemsstat at fastsætte andre vilkår end dem, direktivet fastsætter, for markedsføring og anvendelse af et biocidholdigt produkt, hvis aktive stof er opført i bilag I til direktivet, medmindre anvendelsen af andre fællesskabsbestemmelser på området fastsætter specifikke vilkår for dette produkt.**

Underskrifter